KABALA GNOSTICĂ

„Antropologii Gnostici, în loc să râdă sceptici în faţa reprezentărilor Zeilor şi Zeiţelor diverselor Panteoane, cad în genunchi la picioarele acestor Divinităţi, pentru că în ele îl recunosc pe Elohimul creator al Universului".

Samael Aun Weor

ASCENSIUNEA PRIN DIFERIŢII SEPHIROŢI SAU LUMI ALE SPAŢIULUI

„Kabala se pierde în noaptea secolelor, în acele vremuri când Universul a fost gestat în pântecele lui Maha Kundalini, Marea Mamă. Kabala e Ştiinţa Numerelor.

Universul este făcut prin Legea Numărului, a Măsurii şi a Greutăţii; Matematica formează Universul, Numerele fiind entităţi vii.

Teosofii vorbesc de Planuri şi de Subplanuri, iar acestea sunt cei Zece Sephiroţi: Zece Emanaţii ale Eternei Mame Spaţiu, Zece Talazuri ce servesc drept fundament Marii Mame.

Cele Şapte Planete ale Sistemului Solar sunt cei Şapte Sephiroţi şi Triunul Soarelui Spiritual este Coroana Sephirotică.

Aceşti Sephiroţi trăiesc şi palpită în interiorul Conştiinţei noastre şi trebuie să învăţăm să-i mânuim şi să-i combinăm în laboratorul minunat al Universului nostru Interior. Cineva se poate transforma în Om, graţie Sephiroţilor; există, de asemenea, Sephirote: în acelaşi fel în care există ioni pozitivi, există ioni negativi.

E necesar să realizăm aceşti Zece Sephiroţi, pentru că ei sunt aici cu noi. O dată realizaţi într-un individ, aceşti Zece Sephiroţi, îl transformă într-un Auto-Realizat, părând nestemate preţioase încrustate, este ceva minunat".

Samael Aun Weor: *„Tarot şi Kabală".*

Teosofia Orientală, la fel ca diversele şcoli de tip pseudoesoteric şi pseudoocultist, ne vorbeşte de „planuri suprasensibile". În mod incontestabil, termenul „planuri" ne pare, cu siguranţă, puţin confuz, sugerând ideea greşită de suprafaţă peste suprafaţă, sub formă de scară. Datorită acestui lucru, tocmai de aceea, în lista noastră de termeni gnostici, noi am hotărât în mod deschis să nu folosim acest termen; noi preferăm să vorbim de „regiuni" sau „lumi" situate în diferite dimensiuni ale Naturii şi ale Cosmosului. Astfel, cunoaşterea devine mai inteligibilă, mai clară.

LUMEA FIZICĂ tridimensională a lui Euclid nu este totul; deasupra şi dedesubt există alte regiuni ale Universului. Este indiscutabil că deasupra regiunii tridimensionale a lui Euclid avem dimensiunile superioare şi nu încape îndoială că dedesubtul regiunii tridimensionale există infra-dimensiunile naturale, bine localizate în interiorul organismului planetar pe care trăim.

3

Dacă examinăm cu atenţie Lumea Fizică ce ne înconjoară, vom vedea multiple fenomene de tip mecanic: bioelectrice, fiziologice, metabolice, catalitice, chimice, calorice etc., care trebuie să aibă, fără nicio îndoială, o bază, un fundament. Ar fi complet absurd, de exemplu, să presupunem că un organism viu format în mod exclusiv din molecule chimico-fizice are capacităţi pentru a vorbi, a gândi, a simţi şi a acţiona. Dacă ar fi aşa, am putea construi organisme similare.

Aţi putea obiecta spunând că „roboţii fac minuni". În niciun fel nu negăm aceasta, însă, evident, niciun robot nu ar putea fonda, de exemplu, o şcoală de filosofie, niciun robot nu ar fi capabil să scrie o operă esoterică transcendentală. Mi-ar plăcea să ştiu care este robotul care ar putea scrie o operă atât de minunată ca „Doctrina Secretă" a Elenei Petrovna Blavatsky. Aşadar, roboţii acţionează, da, însă limitat; ei funcţionează în acord cu limitele lor mecanice, nu ar putea să acţioneze prin ei înşişi sau să treacă dincolo de limitele care le-au fost

fixate.

Până acum nu am întâlnit nici măcar un „Frankestein" care poate imita o fiinţă umană (aşa ceva nu există). Toate acestea ne invită să înţelegem cu deplină claritate că Lumea Fizică tridimensională a lui Euclid nu e totul…

În mod incontestabil, regiunea chimico-fizică are nevoie de un „nexusformativus", o bază pe care să poată funcţiona. Dacă examinăm orice organism, vom vedea că posedă procesele de asimilare, eliminare, reproducere, percepţie, senzaţie, căldură etc. Aceasta ne indică în mod clar că dincolo de moleculele exclusiv chimice există structuri, baze pe care ştiinţa oficială nu le cunoaşte.

În mod indiscutabil, ştim că toate fenomenele chimico-fizice sunt susţinute de Corpul Vital al planetei Pământ. Deci, LUMEA ETERICĂ sau VITALĂ este a Patra Coordonată, a Patra Verticală a Lumii Fizice. Lumea Eterică este, am putea spune, zona tetradimensională a acestei planete pe care trăim şi ne mişcăm.

Dar dacă Pământul îşi are dublul său, duplicatul său exact, PRINCIPIUL său DE VIAŢĂ, Corpul său Vital, organismul uman, ca şi orice alt organism animal, îşi are deopotrivă propriul său Corp Vital. Trebuie să ştim că acesta din urmă e constituit din patru feluri de Eter:

a) ETER CHIMIC c) ETER LUMINOS
b) ETER DE VIAŢĂ d) ETER REFLECTOR

Primul, Eterul Chimic, este cel care este în relaţie cu toate procesele biochimice organice, cu procesele de asimilare şi de eliminare organică.

Al doilea, Eterul de Viaţă, serveşte drept mijloc forţelor care lucrează cu procesele reproducerii raselor.

Al treilea, Eterul Luminos, este cel care permite tuturor organismelor percepţiile senzoriale exterioare, precum şi cele extrasenzoriale.

Şi al patrulea principiu vital, Eterul Reflector, este în relaţie intimă cu diferitele funcţionalisme ale imaginaţiei şi ale voinţei la toate creaturile.

Dacă vedem o floare, putem să admirăm la ea nu numai formele geometrice şi petalele sale minunate, ci şi coloritul ei. Neîndoios, aceste culori naturale sunt în relaţie intimă cu Eterul Luminos al creaţiei.

Ochiul acvilei uimeşte prin acuitatea vizuală; este bine cunoscut că percepe din înaltul norilor orice pasăre, orice reptilă şi că se grăbeşte imediat să o prindă. Acestea sunt alimentele ei, este clar, însă acest ochi al acvilei ne arată Eterul Luminos. Nu ar fi posibil să existe percepţii fără Eterul Luminos.

Admirăm forţa voinţei marilor genii şi ea e în legătură cu Eterul Reflector. Lumina, căldura, culoarea şi sunetul se pot cristaliza în întreaga creaţie prin intermediul celor patru Eteruri universale.

Când esoteristul (cu Eterurile sale Luminos şi Reflector absorbite în întregime în Corpul său Astral) vizitează aceste zone, să le spunem edenice sau paradiziace ale Lumii Eterice, descoperă adevărate minuni, adevărate frumuseţi. Acolo, munţii devin transparenţi ca şi cristalul şi au o frumoasă culoare albastră; mările şi câmpurile se văd albastre. Aceasta este culoarea de bază a Lumii Vitale, dar asta nu înseamnă că nu există întreaga gamă de culori în Vital.

Cei ce presupun că „Paradisul Terestru" era situat în cutare sau cutare loc de pe Pământ se înşală. Explicaţia pe care o dă Biblia despre râurile Tigru şi Eufrat, despre „Paradisul", „Edenul", situate acolo, în Mesopotamia etc. e complet simbolică. „Paradisul Terestru" este Corpul Vital al planetei Pământ, este secţiunea superioară a acestei lumi tridimensionale a lui Euclid. Corpul Vital terestru serveşte ca suport vieţii organice a întregii noastre lumi, Terra.

Aşadar, Lumea Vitală este ceva ce merită osteneala să fie investigată… Există în Eden adevărate minuni. Oricine care ştie să călătorească prin „Paradis" cu Corpul Vital va putea vedea acolo rase umane existente. Există rase paradiziace care trăiesc înin a Patra Verticală şi care sunt umane; ele trăiesc alături de noi, însă sunt

invizibile pentru noi. Cunosc una dintre aceste rase; ei au corp fizic şi trăiesc în jurul nostru, fără ca oamenii să-i vadă, datorită diferitelor modificări ale materiei.

5

Există încă rase umane care nu au ieşit din Paradis şi care sunt vesele, fericite; oameni din carne şi oase, invizibili pentru persoanele care trăiesc în regiunea tridimensională a lui Euclid; oameni edenici, paradiziaci care până acum n-au mâncat din acel fruct despre care ni s-a spus: „*Nu mâncaţi, căci dacă veţi mânca din acest fruct, veţi muri*"; oameni care au ştiut să se supună acestei porunci…

Toate creaturile regnului animal sunt organizate. Esenţele care am putea spune că se reîncorporează fără încetare în diferitele organisme animale se numesc „Elementali". Aceştia se reunesc în Templele lor secrete şi astfel de Temple se află situate în „Paradis", înin a Patra Verticală. Sunt Templele Naturii.

„Elementalii" plantelor (fiecare plantă îl are pe al său propriu) sunt organizaţi în familii. Una este, de exemplu, familia portocalilor, alta cea a mentei, o alta cea a pinilor şi toate aceste familii vegetale îşi au Templele lor în Lumea Eterică; acolo, ei sunt instruiţi de Devaşi. Asemenea creaturi aspiră să se transforme într-o zi în fiinţe umane.

În Eden, adică în Lumea Eterică, în „Grădina Hesperidelor" (cum spunea Don Mario Roso de Luna, faimosul scriitor spaniol), pe „Pământul Făgăduinţei" al lui Moise, unde din râurile cu apă pură ale vieţii izvorăşte lapte şi miere, există frumuseţi într-adevăr incalculabile.

Rămânem extaziaţi atunci când contemplăm Gnomii între pietre, aceste mici creaturi citate de Philippe Teofastro Bombastro de Hohenheim (Aureola Parecelso); ne simţim uluiţi atunci când vedem Salamandrele în flăcări (aceste creaturi care par mici şopârle de casă care, desigur, abundă în elementul foc); nu putem face altceva decât să ne emoţionăm când contemplăm Silfii jucăuşi ai Lumii Eterice dând forme capricioase norilor; într-adevăr, nu putem decât să ne extaziem văzând Nereidele imensei mări, construindu-şi palate pe fundul

mărilor. Ni s-a spus că atunci când una dintre ele se îndrăgosteşte de o fiinţă umană, o duce în locuinţa ei, acolo pe fundul mării şi formează împreună cu ea un cămin. Este evident că fiinţa umană se dezîncarnează, căci se căsătoreşte cu o Nereidă.

În Lumea Eterică găsim creaturi insignifiante, dar cu o putere imensă. Există anumiţi „Elementali" ai unor regiuni pe care ajunge să-i atingem cu lama „Spadei înflăcărate" pentru ca să se declanşeze o furtună sau la fel de bine ca ea să se oprească sau să se termine. Sunt alţii care au putere asupra vulcanilor în erupţie.

În Lumea Eterică lucrează Îngerii Vieţii. Aceia care au grandioasa misiune de a dota cu un Corp Vital orice fiinţă umană care se reîntoarce.

care revine sau care se reîncorporează. Asemenea Devaşi, evident, au putere asupra APELOR AMNIOTICE şi, în general, asupra întregii materii…

Dincolo de Lumea Vitală, avem **LUMEA ASTRALĂ**. Suntem cuprinşi de admiraţie atunci când contemplăm o asemenea regiune. LUMINA ASTRALĂ e „AZOTUL" şi „MAGNEZIUL" vechilor alchimişti, e „DRAGONUL ZBURĂTOR" al Medeei, „INRI" al creştinilor, „TAROTUL" ţiganilor; e focul desprins din nimbul Soarelui şi fixat pe Pământ prin forţa de gravitaţie şi greutatea atmosferei.

Lumea Astrală e minunată. E lumea culorii, are şapte tonalităţi de bază, fundamentale, în acord cu cele şapte note muzicale, în acord cu cele şapte culori de bază ale spectrului solar. Lumea Astrală are regiuni extraordinar de sublime şi altele, din nefericire, infernale. Sunt două secţiuni perfect definite: uneia i-am putea spune „Astralul Superior" şi celeilalte, cum îi spun hinduşii, „Kamaloka Inferioară" (Astralul Inferior). Acolo trăiesc coloanele de îngeri şi de demoni, înfruntându-se reciproc.

În Lumea Astrală găsim sufletele morţilor, ale decedaţilor, ale acelora care deja şi-au părăsit învelişul lor corporal. Îi găsim acolo şi pe Devaşii Naturii.

Cei care se dedică Magiei practice se află în special în Lumea Astrală. Să ne amintim cu exactitate de Éliphas Lévi, Abatele Alfonso Luis Constant: este un mare Maestru care se află, fără nicio îndoială, în Lumea Astrală. Acolo trăieşte, lucrează, există, deoarece el este un Mag (prin Mag înţelegem înţelept, iluminat, acela care a luat sceptrul puterii, cel care a dezvoltat în anatomia sa ocultă „Focul Serpentio-Inelar").

În Lumea Astrală se pot invoca îngerii, dar şi demonii. Există formule angelice, inefabile prin intermediul cărora este posibil ca Elohim (Zeii) să ne asiste; însă există şi formule mantrice diabolice sau liturgice prin intermediul cărora e posibil să invocăm demonii…

Totuşi, pe noi ne interesează secţiunea superioară a Lumii Astrale, acolo unde putem invoca Zeii Creatori ai Universului, acolo unde putem merge la Templele de Mistere în care Maeştrii Fraternităţii Albe Universale se reunesc…

Nu există lucru care să nu aibă contrapartea sa Astrală; şi chiar însăşi planeta Pământ are contrapartea sa în Lumea Astrală…

Mult dincolo de Lumea Astrală avem **LUMEA MENTALĂ**, Lumea Minţii Cosmice. Teosofii asigură că această regiune este „Devachan", că acolo, după moarte, dezîncarnaţii petrec o perioadă fericită înainte de a se reîntoarce. Noi subliniem ideea că, chiar dacă e foarte sigur că partea

superioară a Lumii Mentale este extraordinar de frumoasă, asta nu înseamnă că toate fiinţele umane au acces la această parte superioară; normal este ca ele să se întoarcă, să revină fără să fi avut bucuria deliciilor din „Devachan".

În Lumea Minţii găsim ştiinţa, înţelepciunea. Acolo sunt toate Templele Zeilor, precum Templele lui Hermes Trismegistul, unde sunt descrise operele sale, unde sunt citate miracolele lui, minuni şi fapte mari etc.

În Lumea Minţii există durere sau fericire, totul depinde de regiunea în care ne aflăm. În regiunile inferioare ale Lumii Minţii există

durere; în regiunile superioare ale Lumii Minţii există fericire.

În Lumea Minţii găsim, de asemenea, mulţi Devaşi care iubesc omenirea. Aceştia lucrează pentru binele comun, aceştia luptă pentru binele atâtor şi atâtor milioane de persoane care populează faţa Pământului…

Dincolo de Lumea Minţii se află **LUMEA CAUZALĂ**. Se numeşte astfel, pentru că acolo cauzele şi efectele se succed fără încetare într-un etern „ACUM", într-un etern prezent.

Diferiţii autori ai Teosofiei Orientale asigură că „după moarte, cea mai mare parte a fiinţelor umane intră în Lumea Cauzală". Un asemenea concept este greşit deoarece dacă e dificil să intri în Lumea Mentală superioară e încă şi mai dificil să intri în Lumea Cauzală.

Această lume e de o culoare albastru electric, intens, profund, extraordinar. Lumea Cauzală străluceşte minunat; acolo, munţii au o nuanţă de un albastru inefabil. Există multe alte culori, însă cea fundamentală e albastrul.

Este o lume de cauze şi efecte; acolo vedem KARMA în acţiune, acolo vedem cum se succed cauzele şi efectele în clipa eternă a vieţii. Lumea Cauzală e o lume, am spune, de valuri de acţiuni şi consecinţe; acolo, PRINCIPII mânuiesc KARMA cu o mare înţelepciune.

În această Lume a Cauzelor Naturale se găsesc mulţi Bodhisattva care lucrează sub îndrumarea Fiinţei lor Reale.

În această lume primează muzica, sunetul. Cel care ajunge la „A Cincea Iniţiere a Focului" devine Adept şi îi este permis să intre în Lumea Muzicii. Aici se află Templul Muzicii Sferelor.

Unul dintre Gardienii acestui Templu este un Mare Maestru, care, atunci când a trăit în Lumea Fizică, se numea Beethoven. E un Mare Iniţiat; cele nouă simfonii ale lui sunt minunate.

Cel care ajunge la această Regiune trebuie să înveţe noţiunile fundamentale ale Muzicii, pentru că aceasta este Cuvântul. În această Regiune sublimă se aude Muzica Sferelor care se bazează pe cele Trei Cadenţe ale

lui Mahavan şi Chotavan care menţin Universul în ritmul său, iar mersul ei e perfect, nu poate exista greşeală în această muzică.

Şi lăsând această regiune, vom trece la **LUMEA BUDDHICĂ** sau **INTUIŢIONALĂ**. Corpul Buddhic sau Intuitiv al Universului e grandios, sublim, el include întregul Sistem Solar şi mult mai mult. Este o lume în care simţim într-adevăr unitatea vieţii, unde comunicăm, am spune, cu întregul Sistem Solar Ors. Se spune „Intuiţională", pentru că acolo suntem perfect intuitivi, prin intermediul Intuiţiei putem învăţa în această regiune cunoaşterea transcendentală, divină.

Totuşi, nu am putea intra în Lumea Buddhică sau Intuiţională, dacă înainte nu ne-am fi cunoscut propria noastră realitate intuitivă, dacă înainte nu ne-am fi dezvoltat această Intuiţie.

Există o diferenţiere clară între ceea ce e procesul raţionalist-comparativ şi ceea ce e Intuiţia. Raţiunea se sprijină pe procesul comparaţiei: „acesta e alb pentru că acela e negru" sau viceversa. „Intuiţia" e ceva diferit: e percepţia directă a Adevărului, fără procesul deprimant al opţiunii…

În spatele acestuia, în fond, se află **ATMAN** „Inefabilul". În mod evident, **LUMEA LUI ATMAN** este o lume de o extraordinară frumuseţe.

Cine pătrunde în Lumea lui Atman, Lumea Spiritului pur şi inefabil, poate verifica în acea regiune că acolo totul se reduce la numere; este o regiune extrem de reală. În această lume, noi nu vedem lucrurile aşa cum sunt, ci imaginile lucrurilor.

În Lumea Atmică se ştie câţi atomi are o masă, câtă Karmă datorează lumea, se ştie câte molecule trăiesc în fiecare corp. E o lume a matematicii, o lume realistă. Într-un templu se ştie câţi oameni sunt Auto-Realizaţi şi câţi nu. Dacă cineva intră într-o bucătărie ştie ce cantitate de atomi au alimentele pe care le vom mânca. Este o lume foarte realistă.

Într-o noapte, când eram în Lumea lui Atman, am pătruns într-un teatru. Acolo se cântăreau Karmele şi pe un ecran, care este cel al creaţiei, se vedeau cum treceau Maeştrii Karmei şi pe o balanţă mare a fost aşezată Karma celor două cele mai mari puteri ale lumii, câte una pe fiecare taler şi balanţa s-a înclinat în defavoarea Colosului din Nord;

el datorează o mare Karmă, merge spre declin, va cădea fulgerat, pentru că ceea ce se datorează trebuie plătit într-un anumit fel…

Dincolo de Lumea lui Atman, mult dincolo, găsim **NIRVĀṆA**. Nirvāṇa este regiunea fericirii supreme, în Nirvāṇa se dezvoltă viaţa liberă în mişcarea ei, într-o clipă eternă, într-un etern „acum”. Locuitorii Nirvāṇei sunt infinit de fericiţi, ei sunt dincolo de bine şi de rău.

9

Există „Nirvanici cu reziduuri” şi „Nirvanici fără reziduuri”. Ce se înţelege prin „Nirvanici cu reziduuri”? Prin „Nirvanici cu reziduuri” înţelegem aceia care au încă anumite „elemente” ale Egoului. Asta nu înseamnă că ei pătrund în Nirvāṇa cu Egoul, ci lasă aici, în lumea sensibilă, „elemente” ale Egoului, „elemente” pe care nu le-au dizolvat.

Şi ce se înţelege prin „Nirvanici fără reziduuri”? Sunt aceia care au dizolvat deja absolut orice „element nedorit”, care nu au nimic subiectiv, care nu au lăsat în această lume niciun „agregat psihic” inuman, care sunt, cum s-ar spune, „morţi de-a binelea”…

Însă Nirvāṇa nu e totul, dincolo de Nirvāṇa se află Lumea **PARANIRVĀṆEI**, unde fericirea creşte în mod extraordinar, şi mult dincolo de Paranirvāṇa se află **MAHAPARANIRVĀṆA** şi, în final, dincolo, intrăm în **LUMEA MONADICĂ**.

Care este Lumea Monadică? Lumea celui de-al Treilea Logos, regiunea inefabilă şi extraordinară unde SHIVA, al Treilea Logos, trăieşte şi palpită. Fiecare dintre noi, în această regiune îl are pe SHIVA al său particular, divin, REGELE său care, într-o zi, trebuie să intre aici, în existenţa sensibilă, care, într-o zi, trebuie să se încorporeze în organismele fiecăruia, care, într-o zi, trebuie să ne acopere cu prezenţa sa.

Există regiuni chiar superioare, ca cele ale Cristosului Cosmic şi cele ale Tatălui…

Trebuie să înţelegem, dragi prieteni, că în spatele acestui întreg scenariu universal, în spatele acestei întregi serii de lumi pe care le-am descris „grosso-modo”, se află ZEITATEA NEMANIFESTATĂ

INCOGNOSCIBILĂ în faţa căreia toţi, oameni şi Zei, se prosternează cu mare umilinţă. Dacă l-am întreba pe orice Adept al Fraternităţii Universale Albe ceva despre el însuşi, ar putea spune: „*Sunt doar la ţărmul unei mări vaste şi grandioase*" …

Kabala ebraică ne vorbeşte despre „EMANAŢIILE SEPHIROTICE", dar care sunt aceste Emanaţii Sephirotice? Am vorbit aici „grosso-modo" de lumi sau regiuni suprasensibile pentru a face cunoaşterea mai inteligibilă, însă, în realitate, aceste lumi sau regiuni sunt emanaţiile menţionate. Asta vrea să spună că LUME SUPRASENSIBILĂ şi SEPHIROT sunt acelaşi lucru.

De unde s-au ivit aceste lumi care, aşa cum vedem, nu sunt altceva decât aceiaşi Sephiroţi ai Kabalei? Cum iau naştere? Emană din **ABSOLUT**. Cum? Aşa este: Sephiroţii emană din Absolut!… Însă aceasta, prietene cititor, va fi tema de studiu a capitolul următor…

10

EMANAŢIA SEPHIROŢILOR DIN SOARELE SACRU ABSOLUT

„Orice religie confesională îşi are centrul de gravitaţie specific. Dacă studiem cu atenţie Budismul esoteric transcendental, putem evidenţia că e prea abstract, prea profund, că aparţine anumitor stări ale lui Hesed; aceasta ne permite să spunem cu deplină certitudine că centrul de gravitaţie specific al religiei Budiste este Ketherul, Bătrânul Zilelor, Bătrânul Secolelor.

Acum, dacă analizăm religia Egipteană sau Nahuatl, Aztecă, Maya, Zapotecă, Persană sau Caldeeană, descoperim centrul de gravitaţie specific în Yesod; ştim, între paranteze, că Piatra Cubică a lui Yesod este Sexul şi că acest Sephirot e localizat în organele sexuale.

Dar dacă studiem în mod corect esoterismul Creştin, descoperim centrul de gravitaţie specific în Tiphereth, Fiul Omului, şi în lumina Sephirotului lui trebuie să încercăm să înţelegem mistica Creştinismului autentic".

Samael Aun Weor: Conferinţa „*Cei Zece Sephiroţi*”.

Absolutul e Fiinţa tuturor Fiinţelor. El este ceea ce Este, ceea ce a fost întotdeauna şi ceea ce întotdeauna va fi. Se exprimă ca mişcare şi repaus abstract absolut. El este cauza Spiritului şi a Materiei, însă nu e niciuna, nici cealaltă. Absolutul este dincolo de minte, aceasta nu poate să-l înţeleagă, trebuie să-i intuim natura.

Spaţiul Abstract Absolut e Causa Causorum a tot ceea ce este, a fost şi va fi…

Spaţiul profund şi fericit este, cu siguranţă, incomprehensibila „Zeitate nemanifestată”, rădăcina mistică inefabilă a celor Şapte Cosmosuri, originea misterioasă a tot ceea ce cunoaştem drept spirit, materie, universuri, sori, lumi etc.

Spaţiul Fericirii, este o teribilă realitate dincolo de Univers şi Zei, „Acela” care nu are nicio dimensiune şi într-adevăr e ceea ce întotdeauna a fost şi va fi; este viaţa care palpită cu intensitate în fiecare atom şi în fiecare soare.

Absolutul este realitatea supremă, spaţiul abstract ce se exprimă doar ca mişcare abstractă absolută, fericire fără limite, omniştiinţă totală. Absolutul este lumină necreată şi plenitudine perfectă, viaţă liberă în mişcarea ei, viaţă fără condiţii, fără limite.

11

În Absolut trecem dincolo de Karmă şi de Zei; dincolo de Lege. Mintea şi conştiinţa individuală servesc doar ca să ne mortifice viaţa. În Absolut nu avem nici minte, nici conştiinţă individuală. Acolo suntem Fiinţă necondiţionată, liberă şi absolut fericită.

În Absolut există libertatea cea mai deplină, cea mai desăvârşită fericire, pentru că este guvernat de Legea Unică; din păcate, pe măsură ce ne îndepărtăm din ce în ce mai mult de Soarele Sacru Absolut, pătrundem în lumi de fiecare dată mai complicate, unde apare autonomismul, mecanicitatea şi durerea.

Absolutul are trei aspecte:

1) AM
2) AM SOPH
3) AM SOPH AUR

AM, care este acelaşi cu Sat din Sanscrită, adică Absolutul nemanifestat. Acela în faţa căruia Zeii şi oamenii tremură.

Este Rădăcina spiritului şi a materiei; dar nu e niciuna, nici cealaltă. Transcende legile numărului, măsurii şi greutăţii, cantităţii, calităţii, din faţă, din spate, de lateral, de sus, de jos etc.

Este imutabilul în profunda abstracţie Divină, Lumina ce nu a fost niciodată creată de niciun Zeu şi de niciun om, cea care nu are nume.

AM SOPH, care este al doilea aspect, e acela în care există o anumită manifestare; aici rămân toate creaturile când vine Marea Pralaya (Noaptea Cosmică), pentru că ele nu au dreptul să pătrundă în Am, adică în Absolutul Nemanifestat, dincolo de gândire, de Verb, de atom, de sunet, dincolo de tot ce are formă, număr, greutate etc.

Din Am Soph emană întreaga creaţie, însă creaţia nu e egală nici în esenţă, nici în putere cu Am Soph.

În Am Soph există o evoluţie ciudată pe care nici Zeii, nici oamenii nu o cunosc. Expiraţia sa se numeşte Zi Cosmică (Mahamvantara) şi inspiraţia, Noapte Cosmică (Marea Pralaya).

În timpul Nopţii Cosmice, Universul se dezintegrează în Am Soph. Înainte ca inima înflăcărată a Sistemului Solar Ors în care trăim, ne mişcăm şi avem Fiinţa noastră, să înceapă să palpite intens după Marea Pralaya, timpul nu exista, căci era adormit în sânul profund al Spaţiului Abstract Absolut.

La sfârşitul Mahamvantarei, cele Şapte Dimensiuni de bază ale Universului rămân reduse la un simplu punct matematic care se pierde ca o picătură în Marele Ocean; este evident că atunci timpul încetează să existe.

12

Lumile, la fel ca oamenii, animalele şi plantele, se nasc, cresc,

îmbătrânesc şi mor. Tot ceea ce respiră sub Soare are un timp definit.

Înţelepciunea antică spune că, atunci când vine Marea Noapte (ceea ce hinduşii numesc Pralaya sau dizolvarea Universului), Brahma, Tatăl, Oceanul Spiritului Universal al vieţii se scufundă în Spaţiul Abstract Absolut timp de şapte Eternităţi.

Cele şapte Eternităţi înseamnă „evuri" sau perioade de timp definite în întregime, clare şi precise.

Ni s-a spus că o Mahamvantara, Ziua Cosmică, are în total 311.040.000.000.000 de ani. Este evident că o Mahapralaya, Noaptea Cosmică, are aceeaşi cantitate de timp.

Când noaptea profundă a creatorilor acestui Sistem Solar va sosi, aceştia vor fi absorbiţi în sânul Absolutului. Planetele, Soarele, Pământul şi viaţa vor dispărea cu toate Scânteile Virginale şi va rămâne doar un grup de Luni. Fiecăruia dintre noi îi corespunde o Scânteie Virginală (Fiinţa noastră), fiecărei creaturi vii îi corespunde o Scânteie Virginală şi acestea vor fi absorbite în Absolut pentru şapte Eternităţi.

Dacă observăm Selena (Luna noastră), vom vedea că este un cadavru: a avut o viaţă bogată, mări, vulcani; există alte Luni care se învârtesc în jurul lui Marte, Saturn etc., care, odată, au fost vii. În Mahamvantara trecută, care a fost o Padma sau un Lotus de Aur, a existat pe Lună o umanitate care a dat şapte rase şi a murit.

Înaintea zorilor Mahamvantarei, Universul a dormit în teribilul întuneric…

Spaţiul este plin de Universuri; în timp ce unele sisteme de lumi ies din noaptea profundă, altele ajung la apusul lor, aici leagăne, dincolo morminte…

Al treilea aspect este **AM SOPH AUR**, conform Kabalei ebraice.

Fiecare Univers al Spaţiului Infinit îşi are propriul Soare Central şi suma unor asemenea Sori Spirituali constituie Am Soph Aur, Protocosmosul, Absolutul Solar.

Absolutul Solar este format din multipli Sori Spirituali, Transcendenţi, Divini.

S-a vorbit mult despre Sacrul Absolut Solar şi este evident că

orice Sistem Solar este guvernat de unul din aceşti Sori Spirituali. Într-adevăr, sunt Sori Spirituali extraordinari, scânteietori, cu infinite splendori în spaţiu; sfere strălucitoare pe care astronomii nu le-ar putea niciodată percepe cu telescoapele lor.

13

Aceasta înseamnă că jocul nostru de lumi îşi are propriul Soare Sacru

Absolut, la fel ca toate celelalte Sisteme Solare ale Infinitului inalterabil…

Zeroul Absolut Radical în Aritmetica transcendentă, Spaţiul Abstract în Geometrie, incognoscibila Zeitate nemanifestată (a nu se confunda cu Zeitatea manifestată, care e diferită) nu se naşte, nu moare, nu se reîncarnează.

Din acest Tot Necunoscut sau Zero Radical, orice Univers sideral emană, la început, Monada Pitagoreică, Tatăl-Mama gnostic, Purusha-Prakriti hindus, Osiris-Isis egiptean, Protocosmosul Dual sau Adam-Kadmon cabalistic, Theos-Chaos al Teogoniei lui Hesiod, Ur-Anas sau Foc şi Apă caldeean, Iod-Heve semit, Zeru-Ana persan, Unul unic, Aunadad-Ab budist, Ruach Elohim sau Divinul Spirit al Domnului plutind deasupra apelor primei clipe ale genezei.

În Noaptea Profundă, doar tenebrele umpleau Totul fără limite, căci Tatăl, Mama şi Fiul erau încă o dată Unul, iar Fiul nu era încă trezit pentru Roată şi peregrinarea sa în ea.

Este scris cu caractere de foc inconfundabile în Cartea Marii Vieţi că la sfârşitul Mahamvantarei, Osiris (Tatăl), Isis (Mama) şi Horus (Spiritul Divin) se integrează, se amestecă şi fuzionează ca Trei Focuri, pentru a forma o singură Flacără.

Să-i căutăm pe Osiris, Isis şi Horus în noi înşine, în profunzimile necunoscute ale propriei noastre Fiinţe Interne.

Aţi auzit vorbindu-se de Brahma? El este în el însuşi

Tată-Mamă-Fiu.

În fiecare nouă Aurora Cosmică, Universul reînvie precum Pasărea Phoenix din propria sa cenuşă.

În zorii fiecărei Mahamvantare, Monada se dedublează din nou în Duadă şi Triadă.

Cei trei: Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt provin din MARELE SUFLU, profund necunoscut pentru el însuşi. Marele Suflu e acel fulger care ne uneşte cu Soarele Sacru Absolut; Marele Suflu este OKIDANOCK, omniprezent, omnipenetrant, omniscient şi atotmilostiv.

În aurora oricărei creaţii, Soarele Sacru Absolut emană Marele Suflu: Preasfântul Okidanock sau Activul Okidanock. Dar, prin el însuşi, foarte activul Okidanock (omiprezent şi omnipenetrant) nu ar putea crea sau realiza nicio creaţie. El poate pătrunde în orice unitate cosmică ce se trezeşte la viaţă, însă nu va rămâne prins niciodată de nicio unitate cosmică.

Pentru a putea crea (Marele Suflu) trebuie să se dedubleze în cele trei ingrediente ce constituie SFÂNTUL TRIAMAZIKAMNO: cele Trei Forţe

originare ale Naturii şi Cosmosului (Tată, Fiu şi Spirit Sfânt; Sfânta Afirmaţie, Sfânta Negaţie şi Sfânta Conciliere) …

Cât e de grandioasă Creaţia!… Însă e necesar să ascuţim mult intuiţia cu scopul de a putea asimila perfect această minunată cunoaştere… Spre binele dragilor noştri studenţi, să analizăm puţin mai îndeaproape aceste Trei Forţe primare ale Creaţiei…

Cu siguranţă, în termeni cabalistici, prima care emană e **KETHER**, „Bătrânul Zilelor", dar trebuie să înţelegem ce este acest „Bătrân", ce este acest „Mare Chip"…

Kabala ebraică ne spune că este „Ascunsul Ascunsului", „Mila Milelor", „Bunătatea Bunătăţilor". Fără nicio îndoială, Iisus l-a specificat prin cuvântul „ABBA" (TATĂ). Cu siguranţă, El este Tatăl nostru care se află în secret şi *sunt atâţia Taţi în Cer câţi oameni pe Pământ* (spune marea Maestră Helena Petrovna Blavatsky). Şi aşa este:

fiecare dintre noi îşi are Tatăl său care se află în secret, Tatăl său care e în Ceruri (KETHER, „Bătrânul tuturor Vârstelor", „Bătrânul Zilelor", „Marele Chip"); în el sunt conţinuţi toţi ceilalţi Sephiroţi.

În aurora vieţii există doar „Bătrânul Zilelor", „Marele Chip"; în el se află conţinuţi toţi ceilalţi Sephiroţi. În aurora vieţii există numai „Bătrânul Zilelor", dar din el emană toţi ceilalţi, din el emană toţi aceşti Sephiroţi, lumi sau regiuni (cum am spus deja), care vin la manifestare.

Se spune în mod simbolic că părul Bătrânului Zilelor are 33 de bucle, iar barba 13 şuviţe.

Arcanul 13 este Bătrânul Zilelor. Doar învingând moartea (psihologică) îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor. Încercările funerare ale Arcanului 13 sunt mai înspăimântătoare şi mai teribile decât Abisul.

Pentru a-l realiza în noi înşine pe Bătrânul Zilelor, trebuie să realizăm Arcanul 13 în întregime, în interiorul nostru.

Avem nevoie de o Moarte Supremă şi de o Supremă înviere pentru a avea dreptul să-l încarnăm pe Bătrânul Zilelor: doar cel care-l încarnează are dreptul să poarte în interior pletele şi barba Venerabilului Bătrân.

După ce am ieşit victorioşi din probele funerare, îl putem încarna pe Bătrânul Zilelor doar în prezenţa îngerilor Morţii. Cel care-l încarnează e un „Bătrânel" în plus în Eternitate.

Din el emană, în al doilea rând, **HOKMAH**, Cristosul, însă să nu ne gândim la Cristos ca la o persoană care a trăit doar pe Pământul Sfânt; nu, Cristosul e ceva mai măreţ: Cristos e un principiu universal şi etern care există dincolo de „EU", dincolo de Personalitate, mult dincolo de

Individualitate, care se manifestă în orice om care e pregătit cum se cuvine.

Nu încercăm să-l subestimăm pe Marele Maestru Jeshua Ben Pandira, Iisus din Nazareth. Nu, ştim deja că acest Mare Maestru e perfect, că s-a format (cum toată lumea o ştie) în Egipt. De asemenea, e

sigur că a fost iniţiat în Misterele Caldeene, Persane etc., că şi-a dobândit cele mai bune principii esoterice în Tibet (acolo este încă venerat) şi că atunci când el a intrat pe Pământul Sfânt, era bine pregătit (ştim toate acestea) …

Totuşi, trebuie să ştiţi că Cristosul Cosmic nu s-a exprimat doar prin Jeshua Ben Pandira, Cristosul s-a exprimat în mod energic şi prin Ioan Botezătorul; de aceea se spune despre Ioan că era un „Cristos", un „Christus". Nimeni nu ignoră că au fost dispute chiar între gnosticii Pământului Sfânt. Unii au afirmat că „Iisus din Nazareth era doar unul dintre cei care s-au decis să-l urmeze pe Ioan" şi că „adevăratul uns era Ioan". Realitatea este că amândoi, atât Ioan cât şi Iisus, aveau Cristosul încarnat.

În vremurile anterioare a fost Hermes Trismegistul, de trei ori marele Zeu Ibis al lui Thot, cel care a încarnat Cristosul. În India, Krishna a fost via manifestare a Cristosului Cosmic. La Incaşii din Perú, Cristosul Cosmic a fost Manco-Capac, iar aici, în Mexic, îl avem pe Quetzalcoatl, Cristosul viu manifestat într-un om.

Aşadar, Domnul Cristos se manifestă acolo unde există un om bine pregătit. Cristosul este un principiu universal: este VISHNU al pământului Sacru al Indiei, este OSIRIS al egiptenilor, ZEUL-SOARE al popoarelor străvechi, AHURA-MAZDA al lui Zarathustra etc.

Regiunea lui Cristos este unitatea, este Regiunea lui Hokmah. În această regiune, toţi suntem unul, acolo diversitatea este unitate…

În aceste momente îmi vin în memorie amintiri insolite: într-o anumită zi, fiind în meditaţie profundă, am intrat în starea pe care am putea-o denumi „Nirvi-Kalpa-Samadhi". Mi-am abandonat atunci toate Vehiculele şi am pătruns în Lumea Cristosului, a lui Vishnu, dincolo de individualitate, de personalitate şi de „Eu". Am încercat să investighez viaţa lui Iisus în clipa Botezului său şi mi s-a întâmplat ceva ciudat: mie, care sunt o creatură la fel de imperfectă ca oricare alta, mi s-a întâmplat faptul (bineînţeles de nemaiauzit) de a mă vedea transformat într-un Iisus, făcând miracole şi minunăţii…

Când am ajuns la Iordan, mă aştepta tocmai Ioan. El era îmbrăcat cu veşmintele sale sacre de Mare Sacerdot; l-am găsit în fundul Sanctuarului. M-a invitat să intru, şi aşa am făcut, iar aproape

de Altar a exclamat, spunând: „*Iisus, scoate-ţi hainele*!” Aşa am făcut, ca simbol al castităţii

lăsându-mi corpul acoperit doar de pânza din jurul brâului. Apoi a venit Botezătorul; a scos acel ulei sacru cu care se miruiau Iniţiaţii şi am fost botezat. Apoi mi-a ordonat să mă aşez într-un fotoliu şi atunci am văzut simbolul celor TREI LOGOŞI (Brahma, Vishnu şi Shiva) strălucind glorios în spaţiul nesfârşit.

Când „Samādhi”-ul a trecut, când m-am reîntors încă o dată la forma umană, am reflectat: „Eu, eu m-am transformat în Iisus? Eu, care nu sunt demn nici măcar să dezleg sandalele Maestrului, nici măcar să curăţ praful de pe încălţămintea lui şi transformat în Iisus? Cum poate fi posibil acest lucru?” Atunci am spus: „Voi face acum cercetări asupra lui Ioan; acum nu-l voi investiga pe Iisus, ci pe Ioan”…

Am intrat din nou într-o stare de extaz sau meditaţie, mi-am abandonat toate Vehiculele şi am rămas în Lumea Crestosului; în această regiune am încercat aşadar să mă informez despre Ioan. Făcând-o, panorama s-a schimbat şi nu m-am văzut transformat în Iisus din Nazareth, ci într-un Ioan. Aceeaşi scenă s-a produs, însă de această dată invers. Atunci eu, Ioan, i-am vorbit lui Iisus, spunându-i: „*Scoate-ţi veşmintele, te voi boteza*!”…

Am scos uleiul de unde era păstrat şi l-am miruit. Întorcându-mă în corpul fizic, după starea de „Samādhi”, am înţeles totul: în Lumea Crestosului nu există nici personalitate, nici Individualitate, nici „Eu”; acolo toţi suntem unul, acolo suntem Cristosul, acolo suntem Buddha, acolo suntem Mahomed, acolo suntem tot.

Dacă în loc să încerc să-l investighez pe Cristos sau pe Ioan, în aceste regiuni, aş fi încercat să-l cercetez pe oricare dintre voi, m-aş fi văzut transformat în voi, m-aş fi simţit că fiind unul dintre voi, aş fi făcut ceea ce aţi făcut voi, aş fi zis ceea ce spuneţi voi etc. Acolo nu există personalitate, acolo toţi suntem unul; de aceea se spune că „varietatea este unitate”.

Hokmah deci, este Lumea Cristosului. A treia emanaţie este **BINAH**, Spiritul Sfânt.

Kabaliştii asigură că Hokmah e masculin, iar Binah e feminin. O asemenea afirmaţie este puţin greşită, căci, cu siguranţă, Binah se poate polariza în formă masculină sau feminină.

În Regiunea lui Binah îl găsim, deci, pe al Treilea Logos, pe Shiva particular al fiecăruia dintre noi, autentica noastră FIINŢĂ REALĂ. De aceea se spune că „Shiva este Primul Născut al Creaţiei". El se dedublează în el însuşi în Divina Mamă Kundalini; aceasta i-a făcut pe mulţi cabalişti să se gândească că Binah e feminin. Dar nu, el este masculin şi feminin. În forma sa masculină este Shiva, în forma sa feminină este „Duilia" sau

„Kali", Shakty Potenţială a Universului şi fiecare dintre noi îl are pe Shiva al său particular şi pe Shakty a sa sau Mama Divină specială, individuală.

Aşadar, cei trei Sephiroţi superiori sunt: cel al Tatălui preaiubit, cel al Fiului preaadorat şi cel al Spiritului Sfânt preaputernic, preaînţelept; în termeni sanscriţi: Brahma, Vishnu şi Shiva; în tradiţiile vechiului Egipt: Osiris, Isis şi Horus…

Cabaliştii leagă diferiţii Sephiroţi ai Kabalei ebraice de lumile Sistemului nostru Solar. Astfel, de exemplu, ei spun că Bătrânul Zilelor e un punct al Spaţiului Infinit, este etern precum un simbol. Hokmah este guvernat de Zodiac şi asta este adevărat. Ei spun că Binah este guvernat de Saturn. Aici ajungem la un punct în care noi nu suntem de acord; nu vreau să spun că nu există nicio legătură între cei doi, da, este una, însă, în realitate, Binah este guvernat de Lumea lui Jupiter deoarece el are puteri, tron şi el este cel care spală Apele Vieţii.

Din Am Soph (Atomul Supradivin) emană Kether, Hokmah şi Binah, Coroana Vieţii, strălucitorul Dragon al înţelepciunii.

Când va sosi Marea Noapte Cosmică, strălucitorul Dragon al înţelepciunii va fi absorbit în Am Soph… Iată TRINITATEA absorbindu-se în UNITATE! Iată aici Sfântul Patru,

TETRAGRAMMATON-ul cabaliştilor!

Se discută mult despre calităţile fiecăruia dintre ei. Experienţa m-a învăţat că Tatăl este înţelepciune, că Fiul este iubire şi că în Spiritul Sfânt există putere (fără a îndepărta, asta e limpede, şi înţelepciunea). Aceşti TREI SUPREMI formează MAREA COROANĂ SEPHIROTICĂ, însă totul provine de la „BĂTRÂNUL ZILELOR", Tatăl care se află în secret.

Dar, la rândul său, din această COROANĂ SEPHIROTICĂ emană sau se manifestă **HESED**, care nu este altul decât Atman, Intimul, Regiunea lui Atman „Inefabilul".

Experienţa ne-a demonstrat că Intimul este marţian, războinic, luptător. Intimul este cel care trebuie să se lupte pe viaţă şi pe moarte împotriva tenebrelor, cel care trebuie să lupte cu duritate pentru propria sa Auto-Realizare Intimă…

În această Regiune există o bucurie nemăsurată. Atman în noi este Intimul şi mărturia înţelepciunii Vechi ne spune: *„Înainte ca falsa aurora să apară pe Pământ, cei care vor supravieţui uraganului şi furtunii vor lăuda Intimul şi lor le vor apărea Heralzii Aurorei"* …

Intimul este puternic; în Lumea lui Atman se cunoaşte cruda realitate a lumii. Aici, în această Lume Fizică, vedem de exemplu acest Altar, pe

care se află aceste cărţi, dar în Lumea Astrală vedem (încă) acest Altar şi el străluceşte puţin mai mult, se află acolo. În Lumea Mentală putem cunoaşte chiar conţinutul acestor cărţi, în cea Cauzală mergem mai departe: putem cunoaşte partea animică a acestor cărţi; în Lumea Buddhică sau Intuiţională vedem Altarul şi cărţile, da, fără discuţie (prin intuiţie) cunoaştem profunda lor semnificaţie, însă în Lumea lui Atman totul rămâne redus la numere, la matematică; acolo ştim câţi atomi are acest Altar, acolo vom cunoaşte atomii înţelepciunii ce caracterizează fiecare dintre cuvintele ce sunt scrise în aceste opere şi, în final, totul rămâne redus la numere.

Când cineva nu a pătruns niciodată în Lumea lui Atman, se simte

acolo ca într-o lume ciudată şi divină; simte ceva ce nu poate descrie, un „nu ştiu ce”. Într-adevăr, într-o asemenea regiune, întâlnim cel mai crud realism. Acolo, de exemplu, se găsesc Temple nu doar aşa cum le vedem noi în mod fizic, ci ştim cu exactitate şi care este cantitatea şi calitatea atomilor existenţi în aceste Temple etc.; totul se sintetizează în matematică.

Dacă vrem să intrăm cu Vehiculul Atmic în bucătăria unei case oarecare, vom vedea nu numai alimentele, ci vom şti cu exactitate ce cantitate de atomi are fiecare aliment, ce vitamine, ce principii, care e gradul de conştiinţă al moleculei, ce „Elementali” şi care este nivelul de avansare etc. Lumea lui Atman este deci o lume de un realism teribil.

O dedublare mai mare a lui Atman o găsim în Lumea Buddhică sau Intuiţională. Pentru noi, bărbaţii, este o mare fericire să o găsim acolo, de exemplu, pe Walkiria a noastră, pe Sulamita lui Solomon, acest Suflet feminin, divin, frumoasa Elena din Troia. Acelaşi lucru li se întâmplă şi femeilor: ele îşi găsesc acolo Iubitul, Solomon al lor, Soţul Etern.

Aşadar, în Lumea Buddhică sau Intuiţională fiecare îşi găseşte adevărata pereche, Sufletul său Spiritual, **GEBURAH** (o dedublare a lui Atman).

S-a considerat că Geburah, Buddhi, este exclusiv marţian, dar asta este o greşeală, căci în Lumea Sufletului Spirit, care este feminin, se află Leul Legii, care este Solar. Astfel, în Geburah găsim Rigoarea Legii, dar găsim şi nobleţea Leului, deci Lumea Buddhică sau Intuiţională este complet Solară. Geburah este Legea Justiţiei. Lumea lui Geburah se întemeiază pe Justiţie. Maeştrii Karmei se bazează pe „Conştiinţă” pentru a judeca în Tribunalul Karmei.

În tradiţiile vechi din Troia, Frumoasa Elena este cea care simbolizează acest Suflet Spiritual pentru care trebuie să luptăm.

Pentru noi, bărbaţii, Frumoasa Elena îmbracă acest farmec al polului contrar. Pentru femei, Frumoasa Elena ia aspectul Iubitului, „Făt-Frumosul” visat în „O mie şi una de nopţi”…

În lumile interne, ne mirăm când găsim în Templu, nu doar o singură Frumoasă Elena, ci mai multe Frumoase Elene, Walkirii. Ştim deja că fiecare dintre aceste Walkirii corespunde unui Maestru…

Dacă continuăm, Geburah se dedublează în **TIPHERETH**. Acest Tiphereth nu este altceva decât Lumea Cauzală, o lume unde totul curge şi revine, urcă şi coboară, creşte şi descreşte. În această Regiune există o sistolă şi o diastolă (sistola şi diastola universală) şi toate sistolele şi diastolele acestui mare Univers.

S-a spus, cu deplină claritate, că în Tiphereth venim să eliminăm până la ultimele „elemente" ale Eului, căci acolo terminăm cu însăşi CAUZELE Egoului, ale Eului însuşi, ale Sinelui însuşi.

Unde am putea termina cu aceste cauze care generează diferitele „Euri" pe care le avem în interior? Evident că în Lumea Cauzelor Naturale, în Tiphereth.

Căsătoria Ginebrei, Divina Amazoană, Sufletul Divin, cu Cavalerul, Sufletul Uman este un eveniment minunat în care experimentăm o transformare radicală, pentru că *Buddhi este ca un vas de alabastru, fin şi transparent, în care străluceşte flacăra lui Prajna (Fiinţa)*.

Textele esoterice hinduse menţionează constant faimosul Trimurti Atman-Buddhi-Manas. Acesta este Intimul cu cele două Suflete ale sale, Sufletul Spiritual (feminin) şi Sufletul Uman (masculin).

Sursa şi baza înaltei Magii se află în căsătoria perfectă dintre Buddhi şi Manas. Unirea prin intermediul căreia se identifică Conştiinţa şi Voinţa, amândouă Sufletele rămânând dotate, din acest motiv, cu Puteri Divine.

Esenţa lui Atman, a Primordialului, a Eternului şi Universalului Foc Divin se află conţinută în interiorul lui Buddhi care, unit pe deplin cu Manas, determină Masculin-Femininul.

El şi Ea, Buddhi şi Manas sunt Sufletele Gemene, din noi înşine (în ciuda faptului că Animalul Intelectual nu le-a încarnat încă), cei doi Fii adoraţi ai lui Atman, Soţul şi Soţia veşnic îndrăgostiţi.

Doamna Eternă, Sufletul Spirit cere întotdeauna Cavalerului său, Sufletul Uman, tot felul de sacrificii nemaiauzite şi minuni de preţ.

Fericit Cavalerul care după Lupta Dură îşi celebrează căsătoria cu Ginebra, Regina stărilor Jinas!

Înainte de toate, în inima Iniţiatului trebuie să se nască Copilul de Aur (Cristosul Intim) şi mai târziu, în timp, se celebrează nunţile cu partenerul spiritual (Buddhi).

Naşterea Cristosului Intim în intimitatea inimii corespunde unei

Iniţieri transcendentale, numită şi „Iniţierea din Tiphereth". Hokmah coboară din lumea sa de glorie pentru a veni să se nască în Tiphereth. Doar „Fiul Omului" (Omul autentic, Omul cu suflet) îl poate primi pe Cristos.

Ni s-a spus că Tiphereth, Lumea Sufletului Uman sau a Fiului Omului, corect spus, este guvernată de Venus; din acest motiv Cristosul este crucificat în Vinerea Sfântă şi acesta este un lucru asupra căruia putem medita…

Dacă am folosit de câteva ori termenul Om pentru a defini animalul intelectual este din pur convenţionalism. Doar Omul autentic are un Suflet Uman; el este Omul Solar, Omul Cauzal, Omul cu Corpul Voinţei Conştiente… Bietul animal intelectual, în mod greşit numit Om, are încarnat în interiorul lui însuşi doar o fracţiune de Suflet Uman.

Această fracţiune este numită „ESENŢĂ". În Zen-ul japonez se numeşte, simplu, „Buddhata"; este Materialul Psihic cu care se poate şi trebuie fabricat Embrionul de Aur. (*Vezi cartea „Misterul înfloririi de Aur"*.)

În mod lamentabil, Esenţa este adormită în interiorul acestui ansamblu grotesc şi disparat de entităţi scufundate, tenebroase care constituie Egoul, Eul însuşi, Sinele însuşi. Dar această Esenţă este materia primă pentru a fabrica Sufletul, concept care din păcate, nu a fost încă bine înţeles de studenţii noştri Gnostici.

Doar Omul veritabil posedă Sufletul, Omul Cauzal, cel care a creat Corpul Cauzal, Corpul Voinţei Conştiente. Când cineva fabrică acest Corp, evident că nu mai este sclavul circumstanţelor, le poate dirija intenţionat, se transformă în stăpân şi domn al Naturii…

Este imposibil să obţinem Voinţa Conştientă fără a lucra înin a Noua Sferă. Sunt multe locuri în care persoanele se supun unor torturi teribile pentru a cuceri Voinţa Conştientă, însă acumulează doar o anumită energie.

Adevăratul fachir îşi are Gurul său şi nu iese din India. Fachirii cuceresc multe puteri, dar nimic în plus. Sunt unii care îşi ridică un braţ şi nu-l mai coboară, acolo se uscă. Cu aceste acte ei caută Voinţa, însă Voinţa nu se depăşeşte prin asta, ei nu reuşesc să fabrice Corpul Voinţei Conştiente, Toate aceste „miracole" deviază oamenii şi de aceea Fachirii sunt deviaţi.

O dată fabricat Corpul Voinţei Conştiente devenim de Două Ori Născuţi (un Om adevărat).

Oamenii Cauzali (Oamenii cu suflet Uman) sunt adevăraţi BODHISATTVA, în sensul transcendental al cuvântului; Bodhisattva care lucrează sub îndrumarea Tatălui care este în secret… Doar Bodhisattva autentici

(Oamenii Cauzali) au dreptul de a primi „Iniţierea din Tiphereth" şi bucuria de a se căsători cu Frumoasa lor Elena…

Mai târziu, Tiphereth se dedublează în **NETZAH** (care e Lumea Minţii).

Există autori care presupun că mintea e venusiană, trebuie să-i dezaprob în această privinţă, pentru că mintea, corect spus, este mercuriană. Oricine poate să-şi dea seama că mintea e mercuriană, căci Mercurul dă înţelepciunea, dă cuvântul etc.

În Lumea Minţii există Temple extraordinare; acolo vedem contrapartea mărilor profunde şi a continentelor. Cu Corpul Mental putem călători prin întreg Sistemul Solar şi, mai mult, putem să ne transportăm acolo.

În Mintea Universală există de toate, deoarece, chiar dacă este foarte sigur că în Mintea inferioară vedem contrapartea sau forma mentală, am spune, a acestei întregii civilizaţii caduce şi perverse, nu e mai puţin sigur că în partea superioară a Lumii Mentale („MANAS"-ul

Teosofiei Orientale) găsim Mintea Pură.

Dar trebuie depusă o muncă uriaşă în profunzimea lui Netzah. În Lumea Minţii trebuie să eliminăm din înţelegerea noastră orice particulă nedemnă, orice „element inuman", orice perversiune. Pe bună dreptate Helena Petrovna Blavatsky, în marea sa operă intitulată „Vocea Tăcerii", exclamă: *„Înainte ca flacăra de aur să poată arde cu o lumină senină, lampa trebuie să fie bine întreţinută, la adăpost de orice vânt. Gândurile pământeşti trebuie să cadă moarte la porţile Templului"* …

De aceea, puteţi înţelege: Cum ar putea să strălucească focul Spiritului în interiorul nostru, dacă mintea este plină de praf cosmic? Este urgent şi de neamânat să purificăm judecata.

În Lumea lui Netzah înţelegem cât avem de lucrat pentru a putea ajunge cu adevărat la Iluminare. Netzah este numită „Lumea Victoriei". De ce? Pentru că fiecare trebuie să triumfe şi să se elibereze de Minte, obţinând victoria. Şi aceasta este cel mai dificil: să o atingem.

Pe Calea Secretă, cel care a lucrat în augustele Mistere care zac ascunse în Arca tuturor vârstelor este prevenit la marginea Căii de sute de ori: *„Până aici aţi ajuns cu bine, dar acum mergeţi să lucraţi cu Mintea, amintiţi-vă că dintre toţi cei care au încercat, puţini sunt cei care n-au eşuat, pentru că Mintea este într-adevăr perversă, periculoasă"* …

Sunteţi siguri că mâine veţi fi aici cu noi? Voi înşivă aţi fost martori ai faptului că mulţi dintre cei care veneau înainte nu mai vin acum. Unii implorau, chiar, să intre înin a Treia Cameră, să li se permită, iar după aceea n-au mai venit. Aşa este Mintea!

22

Acum vă veţi explica de ce eliberarea finală este dificilă. De asemenea veţi putea înţelege, în aceste clipe, care este motivul pentru care Lumea Netzah este numită „VICTORIE", „Regiunea Victoriei", pentru că este clar că dacă reuşim să învingem Mintea, am triumfat. Cel care reuşeşte să se elibereze de Minte este un învingător, este un Buddha. Binecuvântata Zeiţă Mamă a Lumii îl prezintă în Templul

Minţii, spunând: „*Iată fiul meu preaiubit, iată un nou Buddha*”. Ea pune atunci pe fiul său Diadema lui Shiva şi Mantia Galbenă a Buddhaşilor.

Atunci Sanat Kumara, ilustrul fondator al Marelui Colegiu de Iniţiaţi ai Lojii Albe, exclamă: „*Te-ai eliberat de cele Patru Corpuri de Păcat şi ai pătruns în Lumea Zeilor; eşti un Buddha; când omul se eliberează de cele Patru Corpuri de păcat este un Buddha*”. Şi îi dă Globul de împărat cu crucea deasupra.

Discipolii noştri trebuie să îşi schimbe procesul Raţionamentului cu frumuseţea înţelegerii.

Procesul Raţionamentului separă Mintea de Intim. O Minte despărţită de Intim cade în abisul Magiei Negre.

Raţiunea împarte Mintea în Bătălia Antitezelor. Conceptele antitetice transformă Mintea într-un câmp de luptă.

O Minte divizată de către Bătălia Raţionamentelor, de lupta antitetică a conceptelor, fracţionează judecata, transformând Mintea într-un instrument inutil pentru Fiinţă, pentru Intim.

Când Mintea nu-i poate servi ca instrument Intimului, atunci serveşte ca instrument Eului Animalic, transformând omul într-o fiinţă oarbă şi neîndemânatică, sclavă a pasiunilor şi percepţiilor senzoriale ale lumii exterioare.

Fiinţele cele mai neîndemânatice şi pătimaşe care există pe Pământ sunt, cu siguranţă, marii intelectuali raţionalişti.

Raţionalistul este în întregime sclavul simţurilor exterioare, iar Sufletul său este invalid, ca o barcă pe care vântul o face să se rătăcească pe ape.

Raţionaliştii spiritualişti sunt fiinţele cele mai nefericite care există pe Pământ. Au Mintea în întregime umplută de teorii şi teorii, şi suferă oribil pentru că nu pot realiza ceea ce au citit.

Aceste biete fiinţe au un orgoliu teribil; şi, în general, sfârşesc separându-se de Intim şi transformându-se în personalităţi tantrice ale Abisului.

Dacă luăm Corpul Mental al oricărui student PseudoSpiritualist teoretician şi îl examinăm în detaliu descoperim că este o adevărată bibliotecă ambulantă.

Corpul Mental al acestei omeniri este lunar sută la sută. Nu este un corp individual şi concret; într-adevăr, el este compus din multiple Euri gălăgioase şi certăreţe (fiecare cu propria minte, cu felul propriul de a gândi) care se contrazic şi se luptă între ele pentru controlul şi dominarea acestei minţi frământate.

Corpul Mental Solar nu este un corp vag, abstract, este un corp de carne şi oase; dar din carne nepieritoare, care nu vine de la Adam şi care poate traversa un zid. Mentalul Solar este un Corp de Perfecţiune, care mănâncă, bea, asimilează, digeră; îşi are alimentele speciale, hrana lui, dezvoltarea lui.

Este necesar să creăm un Corp Mental legitim (solar şi individual). Când cineva posedă un Corp Mental individual poate percepe, capta, asimila întreaga ştiinţă a universului; de asemenea, poate folosi vehiculul Mental pentru a călători prin Spaţiul Sacru, din lume în lume. Cu Mintea individuală se poate pătrunde în „Devachan", adică regiunea Mentală Superioară a Cosmosului şi a Naturii…

Netzah, la rândul său, se dedublează în Lumea lui **HOD** a cabaliştilor, Lumea Astrală. Astralul este guvernat de Lună, de aceea Ieşirile în Astral se fac mai uşor când Luna este în creştere şi puţin mai dificil când Luna este în descreştere.

Planul Astral este într-adevăr Planul Magiei Practice. De exemplu, în unele triburi pierdute în jungla Amazonului, Vracii sau Sacerdoţii Vrăjitori dau oamenilor o băutură specială pentru a intra în Planul Astral după voinţă.

Ei amestecă cenuşa unui copac numit Guarumo cu frunzele de Coca bine zdrobite şi o administrează când Luna este în Creştere, atunci se produce Dedublarea; vracii ştiu foarte bine că Hod, Astralul, este guvernat de Lună; dar mulţi cabalişti presupun că este guvernat de Mercur şi se înşală.

În mod clar, regiunea inferioară din Hod este „Kamaloka Inferioară" de care vorbesc hinduşii. În Regiunea superioară găsim mulţi Mahatma, mulţi îngeri splendizi şi fericiţi; în partea inferioară putem întâlni toate „adunările vrăjitorilor" din Evul Mediu, toate

Templele Magiei Negre, „Sufletele în durere", creaturile suferinde, toţi cei care gem şi plâng şi, de asemenea, toţi perverşii.

Legitimul şi autenticul Corp Astral este Astralul Solar. Corpul Astral a fost numit Corpul Dorinţelor care este de natură Lunară.

Toate creaturile Naturii sunt Lunare, ele posedă un Astral Lunar, care este un corp rece, protoplasmatic, o rămăşiţă bestială a trecutului.

24

Ceea ce e necesar este să fabricăm autenticul Corp al regiunii Hod, Astralul legitim, un vehicul de natură Solară.

Corpul Astral Solar (la fel ca şi Corpul Mental şi Cauzal) este un corp de carne şi oase care nu vine de la Adam. Este un corp care mănâncă, digeră şi asimilează.

Există diverşi autori de tip PseudoEsoterist şi PseudoOcultist care cad în greşeala de a confunda Egoul cu Corpul Astral.

Literatura Metafizică modernă vorbeşte mult despre proiecţiile Corpului Astral, însă trebuie să avem curajul de a recunoaşte că pasionaţii de Ocultism se dedublează în Ego (cu corpul de dorinţe) pentru a călători în Regiunile Sublunare ale Naturii, prin timp şi spaţiu.

Cu Astralul Solar putem să călătorim prin Calea Lactee până la Soarele Central Sirius. Ne este interzis să trecem dincolo de Calea Lactee, pentru că în alte Galaxii există alte tipuri de Legi Cosmice necunoscute pentru locuitorii acestei Galaxii.

Animalul intelectual comun şi obişnuit nu se naşte cu Corpul Astral, nici cu cel Mental şi, cu atât mai puţin, cu cel Cauzal. Doar cei care au acceptat munca de a fabrica aceste Corpuri sunt Oameni adevăraţi, în sensul cel mai complet şi esoteric al cuvântului. Trebuie să creăm legitimele Corpuri Astral, Mental şi Cauzal înin a Noua Sferă, lucrând în Forja Arzătoare a lui Vulcan. (Modus Operandi pentru a crea aceste „Corpuri Existenţiale Superioare ale Fiinţei" la care ne referim, va fi dezvoltat pe larg în viitoarele teme.)

O dedublare ulterioară ne arată Lumea Eterică, **YESOD**, unde se află depozitul forţelor sexuale universale. Această PIATRĂ CUBICĂ a

regiunii YESOD este sexul. Indiscutabil, Regiunea Yesod este (aşa cum am spus) Lumea Eterică.

Noi ne aflăm aici, în Lumea Fizică, în Sephirotul căzut, în **MALCHUTH**. Suntem aici: studiind, pregătindu-ne, lucrând, însă Malchuth nu este doar Lumea Fizică. Să ne amintim că în interiorul Pământului, în infradimensiuni, se află **KLIPHOS** şi acestea sunt ale regiunii Malchuth.

Există nouă infradimensiuni, înţelept simbolizate de Dante în „Divina Comedie"; în aceste nouă infradimensiuni involuează diferite fiinţe umane. Mulţi intră în regatul Kliphoşilor (prin perversitatea lor exagerată) înainte de a-şi termina ciclul de manifestare, dar există alţii care intră în regatul Kliphos pentru că timpul lor a expirat.

Ni s-a spus, şi este adevărat, că fiecăruia dintre noi ne sunt repartizate 108 existenţe şi că, o dată realizat sau împlinit ciclul de manifestare.

coborâm în Lumea Kliphos, chiar dacă nu suntem răi sau perverşi. (*Această temă va fi abordată mai în profunzime în broşura numită „Cele Nouă Cercuri Dantești"*.)

Trebuie să începem să înţelegem toate acestea, dragi prieteni, devenind conştienţi de ceea ce sunt Sephiroţii, de ceea ce reprezintă Kliphos, de ceea ce e evoluţia, de ceea ce e involuţia. Cel ce vrea cu adevărat să treacă dincolo de toate aceste procese evolutive şi involutive ale Sephiroţilor, trebuie să păşească pe Calea de Mijloc, a OPTA CĂRARE, pe drumul îngust care ne duce la eliberarea finală, pentru că Sephiroţii au evoluţie şi involuţie.

La început, totul este în interiorul Logosului; în interiorul „Bătrânului Zilelor", dar când Logosul se dedublează în toţi aceşti Sephiroţi, când toţi aceşti Sephiroţi emană din el, totul se schimbă: ei cad în lumea manifestării, până cad în Lumea Fizică.

Este interesant de ştiut că acest Malchuth, această Lume Fizică în care trăim (care este un Sephirot căzut) se afla odată, cu siguranţă, în interiorul „Bătrânului Zilelor", că a ajuns prin emanaţie să ia forma

pe care o are în aceste clipe (aceasta este minunat!) şi la sfârşit, va sosi ziua în care acest Malchuth va trece prin transformări succesive, până se va întoarce încă o dată la sursa de origine, la Regiunea Ketherului sau a „Bătrânului Zilelor".

Aşadar, cei Zece Sephiroţi involuează şi evoluează: totuşi, cele mai interesante la Sephiroţi sunt revoluţiile, nu involuţiile, nici evoluţiile. Cineva poate face revoluţia Sephiroţilor în sine însuşi, aici şi acum, păşind pe „Calea Muchiei de Cuţit", cea care trebuie să ne conducă până la Auto-Realizarea Intimă a Fiinţei.

În orice caz, nu uitaţi că din grandioasa unire a lui Shiva şi Shakty, adică a Tatălui nostru care se află în secret şi a Divinei noastre Mame în Piatra Cubică a regiunii Yesod, ia naştere ceva extraordinar. Mă refer la Sephirotul **DAATH**, care nu este altceva decât CUNOAŞTEREA TANTRICĂ.

Noi trebuie să utilizăm această cunoaştere, trebuie să realizăm în noi această cunoaştere, deoarece prin intermediul Tantrismului vom obţine ascensiunea Focului Sacru prin coloana vertebrală. Prin intermediul Cunoaşterii Tantrice, adică prin Sephirotul DAATH, vom putea să ne întoarcem într-o zi, transformaţi în „Bătrânul Zilelor", să fim noi înşine „Bătrânul Zilelor".

Într-un cuvânt, trebuie SA INTEGRĂM cei Zece Sephiroţi în interiorul nostru, aici şi acum. Ei se află în interiorul nostru, însă trebuie să-i

Integrăm pentru a ne transforma în Zei. Când se va întâmpla aceasta, vom avea dreptul să batem la POARTA A UNSPREZECEA (Am Soph Aur), însă înainte trebuie să avem integraţi total cei Zece Sephiroţi. O dată perfecţi şi integraţi, putem să batem la această poartă a minunilor şi ea se va deschide (în ea se află al treilea aspect al Marelui Absolut).

Urmând aceste dezvoltări cosmice, putem ajunge într-o zi să batem la a DOUĂSPREZECEA POARTĂ, care este cea din AM SOPH şi, în final, fericit cel care reuşeşte să bată la POARTA A TREISPREZECEA,

cea din AM, căci acesta se va transforma într-un SAT-KUN, în via manifestare a Absolutului, aici şi acum, într-un Zeu, dincolo de bine şi de rău.

Amintiţi-vă, bunii mei prieteni, că numărul 13 este sfânt. Iisus şi cei 12 discipoli ai săi erau 13, formau un grup de 13 persoane, 13 erau şi cei care formau Sfatul Bătrânilor care conduceau pământul binecuvântat din Anahuac; „pe numărul 13 se bazează" Calendarul Aztec.

Ni s-a spus, în Doctrina Secretă din Anahuac, că există 13 ceruri şi acest lucru ne invită la reflecţie. Sunt 13 lumile care corespund celor 13 Sephiroţi, pentru că „Bătrânul Zilelor", „Bunătatea Bunătăţilor", al zecelea dintre Sephiroţi nu este totul: el provine dintr-un Sephirot superior, care este al XI-lea, şi al XI-lea, la rândul lui, din al XII-lea şi al XII-lea, din al XIII-lea.

Sunt 13 Ceruri, 13 lumi. Sistemul nostru Solar are 13 planete; le pot enumera: prima, Pământ; a doua, Mercur; a treia, Venus; a patra, Soarele; a cincea, Marte; Jupiter, a şasea; Saturn, a şaptea; Uranus, a opta; Neptun, a noua; Pluton, a zecea; Vulcan, a unsprezecea; a douăsprezecea, Persefona şi a treisprezecea, Chiron. Aceste 13 lumi reprezintă cei 13 Sephiroţi care formează cele 13 Ceruri ale înţelepciunii Nahuatl.

Aşadar, dragii mei fraţi, este vital să auto-Realizăm în interiorul nostru toţi Sephiroţii Kabalei dacă vrem să ne transformăm în Zei. Întreaga doctrină pe care o învăţăm aici conduce la aceasta.

27

ÎNTREBĂRI ŞI RĂSPUNSURI

Î: – *Tatăl se dedublează în Divina Mamă, dar, după explicaţia dumneavoastră, şi Binah, al Treilea Logos, face ca din el să emane Soţia lui Divină. Aşa că, Maestre, nu înţeleg…*

R: – Acesta este un punct foarte abstract care, spunem noi, a încurcat mulţi studenţi ai tuturor timpurilor. Aceste TRIMURTI sunt

superdificile pentru minte şi le putem înţelege cu adevărat doar pe baza unei Intuiţii bune şi a experienţei mistice directe.

Fraţii sunt obişnuiţi, de exemplu, să se gândească la Primul Logos, la al Doilea Logos şi la al Treilea Logos, adică, TATĂL, FIUL şi SPIRITUL SFÂNT. Dar apoi vine a doua Trimurti, când vorbim de OSIRIS, ISIS şi HORUS, şi aici se încurcă din nou, căci, într-adevăr, convertirea unei Trimurti în altă Trimurti nu se poate face pe baza raţionalismului pur. Există un factor, în această convertire a Trimurti-urilor, care este în întregime spiritual şi pe care nu îl putem pricepe, captura, prinde, decât în mod intuitiv…

Primul, Al Doilea şi Al Treilea Logos, în fond, sunt un singur Logos (indivizibil, deşi trei în unul) care este Tatăl. În interiorul Tatălui se află Fiul şi se află Spiritul Sfânt. Aşa cum într-un om adevărat se află corpul, Sufletul şi Spiritul, în „Bătrânul Secolelor" se află de asemenea Fiul şi Spiritul Sfânt care formează un tot, integru, unitotal.

În Egipt, acest unic, unitotal se numeşte OSIRIS. Osiris se poate dedubla. (Cine îi interzice lui Osiris să se dedubleze?) El se poate dedubla şi astfel se dedublează în ISIS (Eva iese întotdeauna din coasta lui Adam, atât jos cât şi sus).

Ce e ciudat în faptul că din Osiris, ADAM-ul SOLAR, iese EVA SOLARĂ sau URANIA-VENUS, soţia sa? Ce poate face unu, dacă din UNU iese întotdeauna DOIUL?

Aşadar, Tatăl care se află în secret îşi are soţia lui, care este Divina Mamă Kundalini; Osiris o are întotdeauna ca soţie pe Isis.

Acum, din unirea perfectă a celor doi (a Divinului Soţ şi a Divinei Soţii) se naşte COPILUL HORUS, pe care Mama Divină îl poartă în braţele sale. Ea îl concepe prin opera şi graţia Spiritului Sfânt, adică a celui de-al Treilea Logos. Însă trebuie să ţinem cont că, deşi este soţia celui de-al treilea Logos, în interiorul celui de-al Treilea Logos se află de asemenea al Doilea şi Primul, pentru că, în cele din urmă, Logosul este triun şi

Indivizibil, unitar, integru, unitotal.

Problema este să nu divizăm, nici să nu subdivizăm atât de mult Triunghiului Logoic, căci Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt sunt unul singur, integru, unitotal şi în general îl numim „TATĂ”.

Este nevoie de multă subtilitate pentru a înţelege aceasta, de mult rafinament, de mult sintetism conceptual, de o mare intuiţie. Conversia Trimurti-urilor, din una în alta, este ceva ce dă mult de lucru studentului gnostic, dar dacă vă ascuţiţi puţin intuiţia, puteţi înţelege…

29

ARBORELE VIEŢII: CELE TREI TRIUNGHIURI ŞI PATRU LUMI ALE SALE

„Î – Maestre, Biblia este o carte sacră cu o singură învăţătură, un singur corp al doctrinei şi totuşi, fiecare o interpretează în felul său şi de aici s-au format mii de secte şi religii şi fiecare se bazează pe aceeaşi carte. Ce explicaţie puteţi să ne daţi în legătură cu acest subiect, Venerabile Maestre?

R – Ei bine, Biblia este corpul Doctrinei, Talmudul este sufletul Doctrinei şi Zoharul este spiritul Doctrinei (mă refer la Kabala ebraică iudaică). În general, aceste trei cărţi se completează între ele.

Biblia în ea însăşi este scrisă cifrat şi poate fi înţeleasă doar cu spiritul Doctrinei, care este Kabala ebraică. În Kabala ebraică se găsesc cheile pentru a interpreta corect Biblia; totuşi, există persoane empirice care vor să interpreteze Biblia prin însăşi Biblia şi o fac pur şi simplu din ignoranţă, căci nu ştiu că Biblia este scrisă cifrat.

Există unii care potrivesc verset cu verset pentru a da interpretări, capitol cu capitol etc. etc. Însă toate aceste feluri de a înţelege Biblia sunt forme ale ignoranţei.

Biblia, în ea însăşi este Sacră, însă e necesar să cunoaştem cheile pentru a o interpreta corect şi aceste chei se află, repet, în Kabala ebraică.

Sunt, deci, trei cărţi pe care evreii le-au făcut cunoscute: Biblia, Zoharul şi Talmudul (Kabala ebraică). Acestea formează corpului

Doctrinei autentice şi complete”…

Samael Aun Weor: *„Întrebări şi Răspunsuri”.*

Dacă observăm Arborele Vieţii, aşa cum e scris de cabaliştii ebraici, vedem ZECE SEPHIROŢI. El începe prin Bătrânul Zilelor (KETHER), care se află în locul cel mai înalt al arborelui; apoi urmează HOKMAH, al doilea Sephirot, adică al Doilea Logos care e propriu-zis Cristosul Cosmic sau Vishnu; apoi vine BINAH, al Treilea Logos, Domnul Shiva. Kether, Hokmah şi Binah sunt Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt, aşa cum sunt conturaţi în Arborele Vieţii al misterelor ebraice, după cum învaţă rabinii.

Kether, Hokmah şi Binah sunt Trimurti a Perfecţiunii, Triunghiul Divin, Tatăl preaiubit, Fiul preaadorat şi Spiritul Sfânt preaînţelept.

Evident, aceste trei regiuni superioare, Coroana Sephirotică, constituie cabalisticul AZILUTH, „Lumea Splendorilor”, unde fericirea e extraordinară, dincolo de bine şi de rău.

30

După Triunghiul Divin e un abis şi după acest abis vine al Doilea Triunghi format din HESED, al patrulea Sephirot ce corespunde Intimului sau lui Atman Inefabilul (vorbind în limbaj Sanscrit); continuă cu GEBURAH, Rigoarea Legii, al cincilea Sephirot, Buddhi, Sufletul Divin, care e feminin; mai încolo urmează TIPHERETH, al şaselea Sephirot, Sufletul Uman care e masculin (la femeie, aceste polarităţi se inversează în mod armonios).

Acest Triunghi Divin sau Spiritual corespunde Lumii BRIATH. Ce e lumea Briath? E Lumea Spiritului. Acolo unde se află Atman-Buddhi-Manas al Teosofiei Orientale, adică Hesed, Geburah şi Tiphereth al Kabalei ebraice.

Prin dedublare ia naştere un al Treilea Triunghi şi e reprezentat de NETZAH, Mintea, al şaptelea Sephirot; următorul, HOD, al optulea

Sephirot, Corpul Astral; mai jos e YESOD, al nouălea Sephirot, Principalul Fundament al Sexului, Fondul Vital al organismului uman, Corpul Vital sau Vehiculul Eteric, Lingam Sarira al Teosofilor.

Netzah, Hod şi Yesod constituie Lumea YETZIRATH. În Yetzirath găsim Lumea Mentală şi Lumea Astrală.

În sfârşit, în partea cea mai joasă a Arborelui Vieţii găsim regiunea MALCHUTH, al zecelea Sephirot, Lumea sau Corpul Fizic, corpul de carne şi oase. Cu siguranţă, această Lume Fizică cu regiunile scufundate sau locuinţele „Kliphos", e Lumea AZIATH a Kabalei ebraice.

Aşadar, cele Trei Triunghiuri ale Arborelui Vieţii, plus Malchuth, care e un Sephirot căzut, corespund cu precizie celor patru lumi ale Kabalei: Aziluth, Briath, Yetzirath şi Aziath.

În realitate, toate aceste emanaţii se află în „Bătrânul Zilelor", în „bunătatea bunătăţii"; din el provine totul. Logosul dirijează direct toţi aceşti Sephiroţi. Deja, în lumea următoare, Lumea lui Briath, el se manifestă prin Ierarhiile Divine; în Lumea lui Yetzirath, la fel ca în Lumea lui Aziath, adică Lumea Fizică, el se manifestă prin intermediul Chakrelor planetei Pământ, semnelor zodiacale, plantelor Sistemului Solar şi chiar prin intermediul Tattwelor sau a vibraţiilor. Dar el poate să acţioneze direct, să spunem fără intermediari, în Lumea lui Atman…

Primul Triunghi e LOGOIC: Kether, Hokmah şi Binah. Al Doilea Triunghi e ETIC: Hesed, Geburah şi Tiphereth. Al Treilea Triunghi e MAGIC: Netzah, Hod şi Yesod. Malchuth, Lumea Fizică, repet, e un Sephirot căzut.

Primul Triunghi, adică cel Logoic, evident îşi are Centrul de Gravitaţie

În TATĂL DIVIN, Bătrânul Zilelor. Kether e punctul matematic din Spaţiul Imens, Infinit, Inalterabil. Acest triunghi e Triunghiul Tatălui.

De ce spunem că al Doilea Triunghi e Etic? Simplu, pentru că acolo domneşte în primul rând Etica, Conduita Dreaptă, acolo

cunoaştem Rigoarea Legii; acolo ajungem să ştim binele şi răul, ce e bine şi rău, acest triunghi e Lumea Spiritului Pur, Trimurti hindusă a lui Atman, Buddhi, Manas. Evident, Centrul de Gravitaţie al acestui triunghi e SUFLETUL UMAN, acest Suflet suferă şi rămâne partea cea mai umană în noi, adică Tiphereth, care coincide cu Cauzalul. Acest triunghi se numeşte şi Triunghiul Fiului, descoperim aici că Cristosul Cosmic, Hokmah, se manifestă prin Sufletul Uman.

Al Treilea Triunghi, Triunghiul Magic e foarte interesant; e format din Minte, adică Netzah, Corpul Astral sau Hod, Corpul Eteric, adică Yesod sau Principiul Bazic Sexual al Vieţii Universale. De ce se numeşte Triunghi Magic? Pentru că, fără nicio îndoială, în Regatul Minţii, Astralului şi chiar în Kliphos sau Lumile Infernale se exersează înalta Magie.

Fără îndoială, în Netzah putem găsi MAGIA ERMETICĂ şi în Hod, MAGIA NATURALĂ. Alţi autori gândesc diferit, ei cred că în Netzah (Lumea Minţii) e Magia Naturală. Nu pot fi de acord cu ei în acest sens, pentru că rezultă că Mintea e propriu-zis Mercuriană; există autori care nu sunt de acord cu conceptele mele, ei presupun că e Venusiană, regret, nu sunt de acord cu această clasă de concepte, căci oricine poate să-şi dea seama că Mintea e Mercuriană. Aşadar, Magia Ermetică trebuie să fie identificată cu Mercur, în Minte şi, în ce priveşte Magia Naturală, Magia Ceremonială sau Ritualică etc., putem să o găsim în Lumea Astrală, în Corpul Astral.

Unde găsim Centrul de Gravitaţie al Triunghiului Magic? Evident, se află în SEX, căci de acolo vine Naşterea, Moartea, Regenerarea. Totul se învârteşte în jurul Sexului, adică al Treilea Triunghi are ca Centru de Gravitaţie Sexul sau Yesod, care e Forţa celui de-al Treilea Logos, Puterea Sexuală.

În acest fel, am descoperit că sunt Trei Centri de Gravitaţie de Bază în întreg Arborele Vieţii: în Primul Triunghi e Kether, Bătrânul Secolelor, Primul Logos. Al Doilea Triunghi, Hokmah, Cristosul Cosmic, al Doilea Logos îşi are Centrul de Gravitaţie în Sufletul Uman, Tiphereth. În al Treilea Triunghi, Yesod se transformă în Centrul de Gravitaţie al Spiritului Sfânt, al Treilea Logos; prin intermediul Forţei Sexuale izvorăşte viaţa, apare Corpul fizic şi se nasc toate organismele

care au viaţă. Malchuth

e Lumea Fizică, care nu ar putea exista fără prezenţa Sexului, din moment ce suntem fiii unui bărbat şi ai unei femei. Aşadar, Yesod e fundamentul celui de-al Treilea Logos, centrul unde gravitează Forţa Sexuală a celui de-al Treilea Logos. (Observaţi că Primul, al Doilea şi al Treilea Logos sunt strâns legaţi de Centrii de Gravitaţie a celor Trei Triunghiuri ale Arborelui Vieţii.)

Arborii din Eden sunt doi: Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului şi Arborele Vieţii.

ARBORELE ŞTIINŢEI BINELUI ŞI RĂULUI e SEXUL, iar acest Arbore al Cunoaşterii e reprezentat prin Organele Sexuale.

ARBORELE VIEŢII e Fiinţa şi este reprezentat în Corpul nostru Fizic de Coloana Vertebrală.

Orice Doctrină Culturală adevărată trebuie să studieze cu atenţie aceşti doi Arbori. Pentru că, studiind un arbore şi uitându-l pe celălalt, rezultă o cunoaştere incompletă, care e inutilă.

La ce serveşte să studiem Fiinţa, dacă nu cunoaştem Sexul? (*În lecţiile următoare vom studia în detaliu aceste Mistere Sexuale*) … Ambii arbori sunt din Eden şi îşi împart chiar şi rădăcinile. Aceştia sunt cele două Mari Coloane Principale ale Lojii Albe: Înţelepciunea şi Iubirea. Înţelepciunea e Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului, iar Iubirea e Arborele Vieţii.

În vechiul Egipt se studia în profunzime Doctrina celor doi Arbori. Umbra fatală a Arborelui Vieţii este Eul. Umbra fatală a Arborelui Cunoaşterii e Fornicaţia. Oamenii iau umbrele drept realitate.

„Cel care a terminat cu procesele Eului realizează Fiinţa în el însuşi. Cel care a terminat cu Fornicaţia se transformă într-un Cristos".

„Şi astfel Domnul Iehova a poruncit omului: «Poţi mânca din orice copac al grădinii până te vei sătura. Însă nu trebuie să mănânci din arborele cunoaşterii binelui şi răului, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreşit»". (Gn. 2: 16, 17)

„Şi femeia a văzut că arborele era bun de mâncat şi că era plăcut vederii şi copacul era lăcomit pentru a obţine înţelepciunea; şi a luat din rodul lui şi a mâncat; apoi, i-a dat soţului ei când era cu ea şi el a început să mănânce”. (Gn. 3: 6)

„Şi imediat Domnul Iehova a zis: «Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele şi răul. Să-l împiedicăm acum, ca nu cumva să-şi întindă mâna, să ia şi din pomul vieţii, să mănânce din el şi să trăiască în veci»”. (Gn. 3: 22)

„Şi astfel l-a expulzat pe om şi la răsăritul grădinii Edenului a pus

Heruvimi şi lama înflăcărată a unei spade care să se învârtească continuu ca să păzească drumul care duce la Pomul Vieţii”. (GN. 3: 24)

Aşadar, dacă omul ar fi putut mânca din fructele delicioase ale Arborelui Vieţii, atunci am avea „Zei Fornicatori”. Acesta ar fi fost blestemul blestemelor. Sacrificiul cel mai teribil. Imposibilul.

Spada înflăcărată a Justiţiei Cosmice dă târcoale aprinsă ameţitoare şi teribilă, păzind Calea Arborelui Vieţii.

Din Coroana Sephirotică: Tată, Fiu şi Spiritul Sfânt s-a născut Intimul. Intimul e înfăşurat de şase Vehicule Inferioare care se întrepătrund formând Omul. Toate facultăţile şi puterile Intimului sunt Fructele Arborelui Vieţii. Când Omul se întoarce în Eden (pe acelaşi drum pe care a ieşit), va putea mânca Fructele Arborelui Vieţii. Îl va putea vedea atunci pe Dumnezeu faţă în faţă, fără să moară, fulgerul îi va servi drept sceptru şi furtunile ca şi covoare pentru picioarele lui.

Există 10 Talazuri ale Vieţii care se pătrund şi se întrepătrund fără să se confunde; aceste 10 Emanaţii Eterne sunt cei 10 Sephiroţi ai Kabalei, cele 10 Ramuri ale Arborelui Vieţii. Acum vom înţelege de ce Dumnezeu a pus 10 degete la mâinile noastre.

Cele 12 simţuri ale omului (7 Chakre sau Biserici + 5 Simţuri Fizice = 12) sunt în legătură cu Coloana Vertebrală. Coloana Vertebrală e exponentul fizic al Arborelui Vieţii; cele 12 Simţuri sunt Fructele Arborelui Vieţii.

Cuprins

KABALA GNOSTICĂ 1
ASCENSIUNEA PRIN DIFERIŢII SEPHIROŢI SAU LUMI ALE SPAŢIULUI 1
EMANAŢIA SEPHIROŢILOR DIN SOARELE SACRU ABSOLUT 7
ARBORELE VIEŢII: CELE TREI TRIUNGHIURI ŞI 22
PATRU LUMI ALE SALE 22

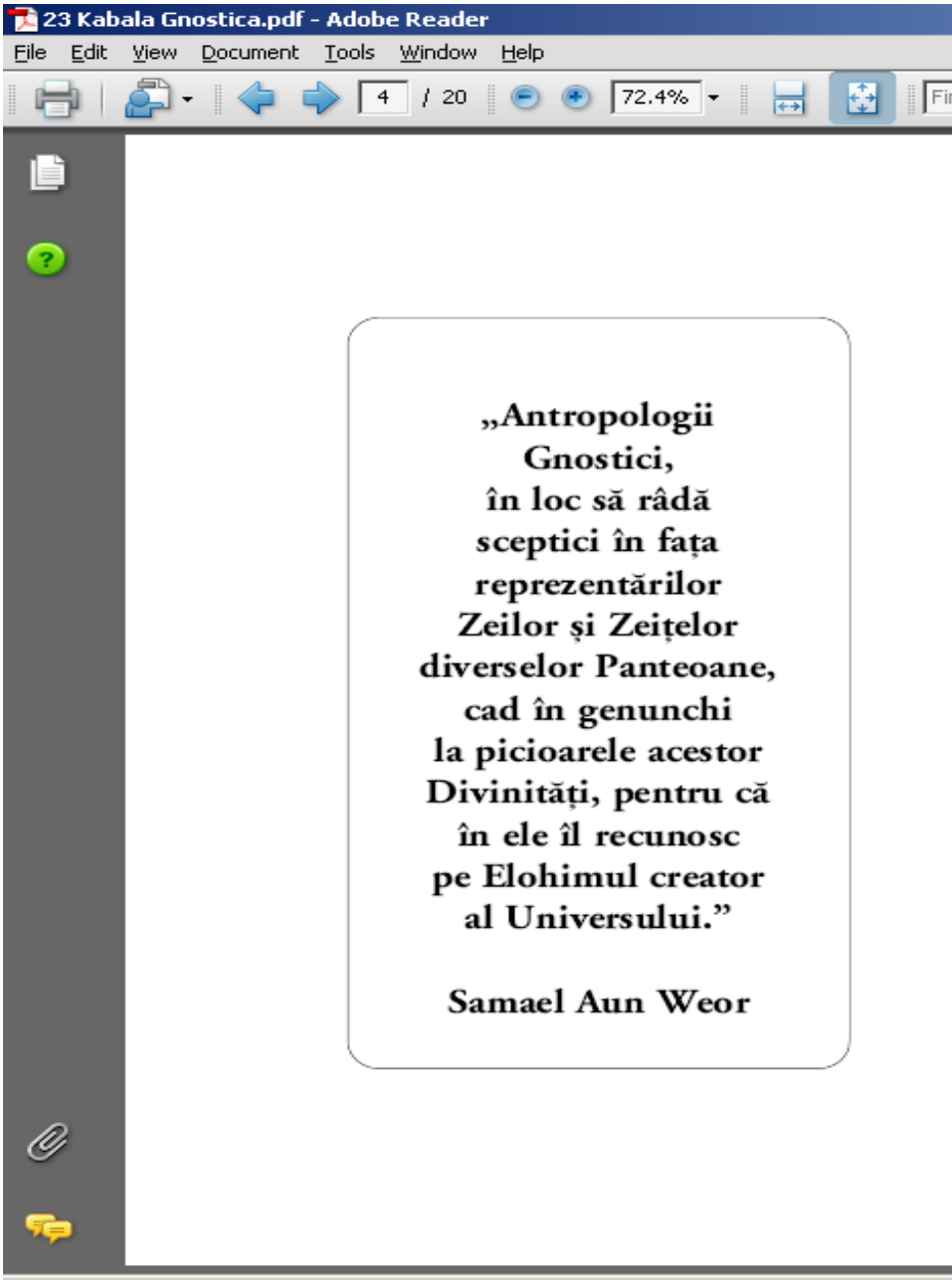
23 Kabala Gnostica.pdf - Adobe Reader
File Edit View Document Tools Window Help
4 / 20
72.4%
„Antropologii
Gnostici,
în loc să râdă
sceptici în fața
reprezentărilor
Zeilor și Zeițelor
diverselor Panteoane,
cad în genunchi
la picioarele acestor
Divinități, pentru că
în ele îl recunosc
pe Elohimul creator
al Universului."
Samael Aun Weor